

og Hr. *Gradman*, der havde overtaget Frants Knivsmed efter Hr. *Mantzius*, lagde for Dagen, at han kun har saare ringe Begreb om at spille Komedie — og det vidste man til Fulde i Forvejen. Hvorfor havde man ikke betroet Hr. *Lindstrøm*, hvis Navn ikke fandtes paa den lange Personliste, denne Rolle, der har ikke ringe Betydning for Ensemblet? I det hele gjorde anden Akt, hvor Collegiet er samlet, mindst Virkning. Scenearrangementet var ikke ganske heldigt. Forøvrigt er »Den politiske Kandestøber« bedre iscenesat end Holbergs Komedier plejer at være; den hører nemlig til de Arbejder, som blev indstuderede paany i Anledning af 200 Aarsdagen for Digterens Fødsel 1884. Den Gang udførte Hr. *Emil Poulsen* Titelrollen, som han imidlertid ikke magtede. Hans Spil var saa forunderligt mat og farveløst, at de bedste Scener fuldstændig faldt til Jorden. Han udførte kun Rollen syv Gange, hvorefter han afgav den. —

I Slutningen af Marts opførtes »Jean de France« i ny Indstudering. Denne Komedie har aldrig hørt til Holbergs mest yndede og er kun bleven opført forholdsvis faa Gange — fra Theatrets Genaabning i 1748 og indtil indeværende Aar ialt 61 Gange. Sidst blev den spillet i Begyndelsen af Sæsonen 1881—82, men da *Adolf Rosenkilde*, som var en fortrinlig Jeronimus, blev syg, forsvandt den fra Repertoiret.

Blandt de nye rollehavende fortjener egentlig kun Hr. *Schram* at fremhæves. Hans Jeronimus var en karakteristisk Type paa en myndig Borgermand af den ældre Skole, der ser foragteligt ned paa de nymodens Hans Frandsen'er og deres gale Indfald. Hr. *Schram* syntes i sit Spil nøjagtig at følge den nedarvede Tradition angaaende de holbergske Rollers Udførelse, en Tradition, som de yngre Kræfter hyppig syndede svært imod. Hr. *Jerndorff's* Jean de France er en i mange Henseender dygtig Præstation, omendskønt han hæver den naragtige Yngling op i en højere Sfære, end han egentlig hører hjemme. Fru *Phisters* Magdelone er som altid fornuftig; derimod er Arv en af de holbergske Figurer, som det ikke er lykkedes Hr. *Olaf Poulsen* at faa Skik paa.

Indstuderingen af »Jean de France« var sikkert blevet paaskyndet for meget, thi der hvilede en ikke ringe Usikkerhed over Forestillingen.

Iscenesættelsen var ikke lige heldig i alle Akter; den Dekoration, som forestiller Kongens Have, kunde i høj Grad trænge til en Afløser, og Gadedekorationen gjorde et altfor uensartet Indtryk; med et halvt Øje kunde man se, at de forskellige Sætstykker var sammensandede alle Vegne fra.

Publikum morede sig alligevel godt over Forestillingen. Komedien er jo rig paa Scener, hvor Holbergs komiske Fantasi har sat dybe Mærker, hvor hans frodige Lune bryder uimodstaaeligt igennem, og som er prægede af den ægte »Festivitas«. Blandt disse Scener skal blot fremhæves Slutningsoptrinet i første Akt, hvor Hans danser Menuet med sin alderstegne Moder, medens Faderen, Frands, der har givet tabt overfor sin mundrappe Kones Hidsighed, synger Melodien, og den nysgærrige Arv, med et bredt Grin om Munden, fra Baggrundsdøren iagttager det latterlige Skuespil, som netop ageres. —

Maatte nu Theatret være saa fornuftigt at holde »Den politiske Kandestøber« og »Jean de France« paa Repertoiret og snarest indstudere nogle af de Holbergske Komedier, som har hængt en længere Aarrække. Man morer sig dog aldrig bedre i det kgl. Theater, end naar Holberg spilles.

Det gamle Løfte om at opføre »Don Ranudo« burde omsider indfries. Ogsaa »Den ellefte Juni« har man en vis Forpligtelse til at spille, siden »Dagmartheatret« i forrige Sæson fik Afslag paa sin Ansøgning om at maatte faa Stykket overladt. Med saadanne Kræfter som Fru *Phister*, d'Hr. *Schram* og *Olaf Poulsen* kan i al Fald de bærende Roller i Komedierne besættes fuldt ud tilfredsstillende.

Det gælder om at opdrage Publikum til i højere Grad at forstaa Holberg og sætte Pris paa hans enestaaende Digtning, og det gælder om at opdrage Kunstnere, der kan spille i Komedierne og værne om den Tradition, der i det væsentlige maa være bindende for Udførelsen af de enkelte Roller. Men dette opnaas paa ingen Maade ved at hengemme hans Komedier og betragte deres Genoptagelse som kedeligt Pligtarbejde. Det opnaas kun ved atter og atter at spille dem. Det kgl. Theater burde betragte det som en »Eressag stadig at have den danske Skueplads' Grundlægger repræsenteret paa sit Repertoire. Saa vilde den Tid maaske ikke være fjærn, hvor ikke alene Galleriet, men ogsaa Parkettet er fuldtbesat, naar Holberg spilles.

Carl Behrens.

Sørg for, at der paa Grundlovsfesten bliver talt fra enhver Talerstol om Kvindens Valgret og Valgbarhed.

Kvinderne og Sporten.

Sport er noget, der burde skænkes langt mere Opmærksomhed, end det hidtil har været Tilfældet, fordi den er af stor Vigtighed for Menneskets Sundhed, hvad enhver, som vil tænke lidt over den Sag, let vil kunne indse, baade fordi den udøves i fri Natur og Deltageren derved har Lejlighed til at fylde sine Lunger med frisk Luft, og fordi den sætter alle Lemmer i Bevægelse og anspænder Kræfterne, hvilket bevirker, at Blodets Cirkulation foregaar hurtigere, hvad igen har til Følge, at Legemet tilføres nye, friske Kræfter og Sundhed. Er vi først komne til den Erkendelse, at Sport er gavnlig for et Menneske, vil vi selvfølgelig arbejde for, at saa mange som muligt, baade Mænd og Kvinder, kommer til at deltage deri, thi hvad der er sundhedsgavnligt for det ene Køn, maa ogsaa være det for det andet, og sikkert ikke mindst for Kvinderne, fordi de som Regel har haft mindre Lejlighed til at udvikle deres Legeme end Mændene, hvilket mest skyldes gamle Fordomme, hvoraf de har en Mængde at kæmpe imod.

Kvinderne har imidlertid energisk begyndt at tage Kampen op mod disse Fordomme, og Følgen deraf er den, at de nu bevæger sig langt friere end tidligere, man ser dem deltage i det offentlige Liv paa næsten alle Omraader, trods de Hindringer, de ofte har at kæmpe imod.

At Kvinderne derfor ogsaa, naar det gælder om at udvikle deres fysiske Kræfter, vil være i Stand til at bryde Fordommene paa dette Omraade, kan vi være vis paa, naar de blot faar Øjnene aabnede for, hvilken Betydning Sporten har for deres fysiske Velvære.

En Begyndelse er allerede gjort i den Retning, idet der er dannet en kvindelig Sportsklub, der optager Kvinder af alle forskellige Livsstillinger, og da den agter at begynde sine Øvelser først i Maj, opfordres Kvinderne til at slutte sig til den.

Indmeldelser modtages hos:

Fru Halgren , Gothersgade 34, Stuen.	Frk. N. Lagesen , Baggesengsgade 42, 5. Sal.
Frk. M. Jensen , Nausensgade 38 B, 5. Sal.	Frk. K. Christensen , Dybbølsgade 15, 4. Sal.

Bestyrelsen for Københavns kvindelige Sportsklub.

En ny Kvindeforening.

Fredagen den 25de havde en Del Maskinstrikkersker indkaldt til et offentligt Møde i Rømersgade for at danne en Forening.

Efter at Fru *Johanne Meyer* havde givet et Overblik over Kvindens tidligere Arbejde i Hjemmet, hendes forandrede Stilling ved Maskinernes Indførelse og hendes Deltagelse nu i Kampen for Erhvervet, talte flere Kvinder fra de tidligere dannede Foreninger, som alle opmuntrede og styrkede de mødte Strikkersker til at danne en Forening.

De Strikkersker, der havde Ordet, betonedes saa godt som alle, at endskønt de arbejdede hos humane Arbejdsgivere, ansaa de det som en uafviselig Nødvendighed, at der arbejdedes efter en bestemt Priskurant, og at alle Strikkersker stod som én Magt.

Der var en Begejstring over de unge Kvinder, som næsten blev til Jubel, da det ved Foreningens Dannelse viste sig, at 108 Medlemmer havde indmeldt sig i den ny Forening, som fik Navnet *Maskinstrikkernes Fagforening*. Kassereren, Frk. *Frida Nielsen*, Rosengaarden 11, 4. Sal, modtager fremdeles ny Indmeldelser.